

Het gedenkteken voor H.C. Dresselhuijs aan de Carnegielaan, met op de achtergrond zijn ideaal: het Vredespaleis (foto Esther Langendam)

GEDENKTEKEN VOOR H.C. DRESSELHUIJS

In de omgeving van het Vredespaleis zijn nogal wat namen en tekens te vinden die ons herinneren aan mensen die zich in het verleden hebben ingezet voor het vredesideaal. Het ideaal dat begin 20^e eeuw leidde tot de oprichting van de Volkenbond en de bouw van het Internationaal Gerechtshof annex Permanent Hof van Arbitrage, het Vredespaleis.

Zo is er aan de Carnegielaan, tegenover de Rustenburgweg, het gedenkteken voor Hendrik Coenraad Dresselhuijs (1870-1926). Het gedenkteken staat tamelijk indrukwekkend in het groen, voor het hoge hek rond de tuin van het Vredespaleis. De laan zelf is vernoemd naar Andrew Carnegie, de staalmagnaat en weldoener, die begin 20^e eeuw de bouw van het Vredespaleis bekostigde. Wie was H.C. Dresselhuijs?

Hendrik Coenraad Dresselhuijs, jurist en politicus, was een groot voorstander van het vreedzaam bijleggen van internationale conflicten en een warm pleitbezorger van de Volkenbond, de voorloper van de Verenigde Naties. Hij was de eerste voorzitter van de liberale staatspartij, de Vrijheidsbond (later opgegaan in de VVD), en een belangrijk man in het maatschappelijk middenveld in de jaren 1900-1925. Zo was hij ook voorzitter van de Anti-Oorlogsraad, van de Tuinbouwraad en van tal van staatscommissies. In 1931, vijf jaar na zijn overlijden, werd het gedenkteken voor hem opgericht. Het werd vervaardigd door beeldhouwer Arend Odé, ook bekend van zijn beelddecoratie voor de voorgevel van het Vredespaleis.

Odé hing de academische principes van de 19e eeuw aan en werkte in een weinig experimentele, maar vakkundige tradi-

tionele trant. Zijn werk is echter niet als ouderwets te bestempelen. Het gedenkteken is van natuursteen, symmetrisch en strak van opbouw. Het goedgelijkende bronzen portretmedaillon en de gestileerde vormgeving van de twee vrouwenfiguren met gedichten, zijn kenmerkend voor de jaren '30. Ook de sterke relatie tussen woord en beeld is karakteristiek voor die tijd. Zo draagt de rechterfiguur gebroken ketenen als symbool van *vrijheid*, die centraal staat in het bijbehorende gedicht. De figuur links heeft een palmtak in de hand, het symbool van *vrede*, het thema van het gedicht ernaast. Het valt niet te ontkennen dat de strekking van de tekst op het gedenkteken van alle tijden is, ook brandend actueel in onze tijd.

“Vrede brengen, wapenvrede of arbeidsvrede, betekent verzoenen, opbouwen, van zichzelf geven: alleen uit vrede wordt het goede geboren.”

“Vrijheid is de natuurlijke sfeer van geestelijk en economisch leven: vrijheid begrensd door verantwoordelijkheid en recht.”

Niet onvermeld kan blijven dat H.C. Dresselhuijs de oom was van de gevierde actrice Mary Dresselhuys (1907-2004), die in een lange carrière ruim 150 rollen speelde op toneel, in films en voor de televisie. Ook is er een verre familierelatie met Cisca Dresselhuys (1943), voorvechter van de vrouwenemancipatie en hoofdredacteur van maandblad Opzij.

Jan Nicolai

Werkgroep Stadsbeeld en Stadsgroen
stadsbeeldenstadsgroen@vriendenvandenhaag.nl